

Eliška Mikulková, Grafické dílo Bohumíra Jaroňka. Bakalářská práce. 2016

Studentka si vybrala jako téma bakalářské práce grafickou tvorbu malíře Bohumíra Jaroňka, důležité osobnosti české secese, a to zejména z hlediska regionalismu a folklorismu.

Práce je na první pohled strukturována logicky a jasně. Na úvod autorka popisuje Jaroňkovo rodinné zázemí a vlivy, které se přenášely do jeho tvorby, ať již to byly cesty nebo setkání s různými umělci (především s Jožou Uprkou). Dále se autorka věnuje Jaroňkovu dílu mimo grafiku. Člení ho dle technik na akvarely a tempery, oleje, kresby, keramiku, návrhy gobelínů a tapiserie. Takové rozdělení není zcela funkční a text je navíc příliš stručný (olejomalbě je věnováno jen 7 řádků, kde se pouze konstatuje shoda námětů s grafikou).

Hlavní část práce se zabývá grafickým dílem Jaroňka. Pro pochopení souvislostí je podstatná pasáž o vývoji moderní české grafiky na přelomu 19. a 20. století. Pasáž mohla být obsáhlejší, zaměřit se více na techniku a stylový charakter prací, na vztah moderní grafiky k předešlé grafické produkci apod.

Výklad Jaroňkových grafik je uveden obecnou charakteristikou, založenou na starších interpretacích Viléma Jůzy, Petra Wittlicha ad. Autorka ukazuje různost pohledů, k nimž ale bohužel nedovede zaujmout vlastní kritické stanovisko: „Jak vidíme, existují tedy různé, rozmanité názory a popisy Jaroňkova díla, vzájemně se doplňující a prolínající.“ (s. 16)

Při líčení stylového charakteru se nicméně autorce daří s pomocí sekundární literatury vyhmátnout podstatné vlastnosti Jaroňkových grafik, včetně postižení inspirace japonskými dřevoryty či zajímavého srovnání s tvorbou Kandinského, které by stálo za detailnější rozvedení. Názorně dokáže popsat i Jaroňkovu experimentální grafickou techniku.

Výklad vývoje Jaroňkovy grafické tvorby je přesvědčivý, vede od syntézy secesního ornamentálního a symbolistického k pozdější tvorbě, která má přímější vztah k zobrazované skutečnosti – autorčinými slovy jsou tato díla „méně snová a více realistická“. (s. 25)

Poměrně neorganicky je za interpretaci grafické tvorby vsazena kapitola o Jaroňkových výstavách, kterou bych očekával spíše v biografické části práce.

Důležitou součástí textu je katalog grafik Bohumíra Jaroňka, který ovšem nepřináší nic nového, jelikož je zpracován na základě staršího katalogu, přítomného v publikaci z roku 1983.

Celá práce trpí na jedné straně přílišnou stručností, na straně druhé nadužíváním poznámkového aparátu: celkem 241 poznámek, odkazujících více méně na stále stejnou literaturu, mělo být zredukováno. Formální chybou menší závažnosti je používání spojovníku namísto pomlčky ve významu „až“.

Přes uvedené výtky **doporučuji** bakalářskou práci Elišky Mikulkové k obhajobě, hodnotím ji známkou **dobře**.

doc. PhDr. Tomáš Winter, Ph.D.